

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення економічних передумов для посилення захисту права дитини на належне утримання

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 36, ст.272)

Верховна Рада України

постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У [Кодексі України про адміністративні правопорушення](#) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті [31-1](#):

частину першу після слів "вид яких" доповнити словами "та перелік об'єктів, на яких порушники повинні виконувати ці роботи"; у частині другій слова "двохсот сорока" замінити словами "трьохсот шістдесяті";

2) статтю [183-1](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 183-1. Несплата аліментів

Несплата аліментів на утримання дитини, одного з подружжя, батьків або інших членів сім'ї, що призвела до виникнення заборгованості, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання, -

тягне за собою виконання суспільно корисних робіт на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин.

Несплата аліментів на утримання дитини з інвалідністю, дитини, яка хворіє на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, або на утримання дитини, яка отримала тяжкі травми, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що призвела до виникнення заборгованості, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання, -

тягне за собою виконання суспільно корисних робіт на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин.

Повторне протягом року вчинення правопорушення, передбаченого частинами першою або другою цієї статті, -

тягне за собою виконання суспільно корисних робіт на строк від двохсот сорока до трьохсот шістдесяті годин.

Примітка. Під повторним вчиненням правопорушення у цій статті слід розуміти невжиття особою заходів щодо сплати аліментів протягом двох місяців з дня відбуття адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт, призначеного з підстав, передбачених цією статтею";

3) доповнити статтею 183-2 такого змісту:

"Стаття 183-2. Ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт

Ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт -

тягне за собою адміністративний арешт строком до десяти діб.

Примітка. Під ухиленням особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт у цій статті слід розуміти неприбуття порушника до місця виконання суспільно корисних робіт (підприємства, установи, організації) протягом двох днів з дати, визначеної у направленні уповноваженою посадовою особою органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, без поважних причин, невихід на суспільно корисні роботи або відмова від виконання роботи, вид якої визначений підприємством, установою, організацією, більше двох разів протягом місяця без поважних причин, а також поява на робочому місці у стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння.

Поважними причинами є хвороба особи та інші документально підтверджені обставини, що фактично позбавляють можливості порушника прибути для відпрацювання суспільно корисних робіт";

4) текст статті [184](#) викласти в такій редакції:

"Ухилення батьків або осіб, які їх замінюють, від виконання передбачених законодавством обов'язків щодо забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання неповнолітніх дітей -

тягне за собою попередження або накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення неповнолітніми віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років правопорушення, відповідальність за яке передбачено цим Кодексом, -

тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вчинення неповнолітніми діянь, що містять ознаки злочину, відповідальність за які передбачена [Кримінальним кодексом України](#), якщо вони

не досягли віку, з якого настає кримінальна відповідальність, -

тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання рішення органу опіки та піклування щодо визначення способів участі у вихованні дитини та спілкуванні з нею того з батьків, хто проживає окремо від дитини, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачене частиною п'ятою цієї статті, вчинене повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та тимчасове обмеження

того з батьків, з ким проживає дитина, у праві виїзду за межі України та обмеження у праві керування транспортним засобом - до виконання

рішення в повному обсязі.

Умисне порушення встановленого законом обмеження щодо строку перебування дитини за межами України у разі самостійного вирішення

питання про тимчасовий виїзд дитини за межі України тим із батьків, з яким рішенням суду визначено або висновком органу опіки та

піклування підтверджено місце проживання цієї дитини, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

5) доповнити статтею 188-50 такого змісту:

"Стаття 188-50.Невиконання законних вимог посадових (службових) осіб органу опіки та піклування

Невиконання законних вимог посадових (службових) осіб органу опіки та піклування, недопущення тим із батьків або тим з інших членів

родини, з яким проживає дитина, або особою, яка проживає з таким із батьків (дитиною), посадових (службових) осіб органу опіки та

піклування до обстеження умов проживання дитини, створення перешкод посадовим (службовим) особам органу опіки та піклування при

здійсненні інших покладених на них законом повноважень -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

6) статтю [221](#) після слова і цифр "статтею 124" доповнити словами і цифрами "частиною третьою статті 126", а після цифр "188-49" - цифрами "188-50";

7) у частині першій статті [222](#) цифри "124-1-126" замінити цифрами та словами "124-1, 125, частини перша, друга і четверта статті 126", а

цифри "184" виключити;

8) у пункті 1 частини першої статті [255](#):

в абзаці другому після слова і цифр "стаття 124" доповнити словами і цифрами "частина третя статті 126", а цифри "181-3-185-2" замінити цифрами і словами "182-183-1, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184-1-185-2";

доповнити абзацами такого змісту:

"органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань (стаття 183-2); органів опіки та піклування (частини п'ята і шоста статті 184, стаття 188-50)";

9) статтю [285](#) доповнити частиною десятою такого змісту:

"Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за адміністративне правопорушення, передбачене частиною сьомою статті 184 цього Кодексу, в одноденний строк з дня набрання нею законної сили направляється органам прикордонної служби для застосування до особи, стосовно якої винесено постанову, тимчасового обмеження права на виїзд за межі України з дитиною";

10) статтю [325-4](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 325-4. Наслідки ухилення особи від відбування суспільно корисних робіт

У разі ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт вона підлягає притягненню до адміністративної відповідальності.

У разі злісного ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт вона підлягає притягненню до кримінальної відповідальності в порядку, встановленому законом".

2. [Кримінальний кодекс України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтю 389-2 такого змісту:

"Стаття 389-2. Злісне ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт

Злісне ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт - карається позбавленням волі на строк до двох років.

Примітка. Під злісним ухиленням особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт для цілей цієї статті слід розуміти продовження ухилення від відбування суспільно корисних робіт особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності на підставі статті 183-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, тобто неприбуття до місяця виконання суспільно корисних робіт (підприємства, установи, організації) протягом двох днів з дати, визначеної у направленні уповноваженою посадовою особою уповноваженого органу з питань пробації без поважних причин, невихід на суспільно корисні роботи або відмова від виконання роботи, вид якої визначений підприємством, установою, організацією, більше двох разів протягом місяця без поважних причин, а також поява на робочому місці у стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння.

Поважними причинами є хвороба та інші документально підтверджені обставини, що фактично позбавляють можливість порушника прибути для відпрацювання суспільно корисних робіт".

3. У [Сімейному кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135):

1) частину п'яту статті [157](#) викласти в такій редакції:

"5. Той із батьків, з яким за рішенням суду визначено або висновком органів опіки та піклування підтверджено місце проживання дитини, крім того з батьків, до якого застосовуються заходи примусового виконання рішення про встановлення побачення з дитиною та про усунення перешкод у побаченні з дитиною, самостійно вирішує питання тимчасового виїзду за межі України на строк, що не перевищує одного місяця, з метою лікування, навчання, участі дитини в дитячих змаганнях, фестивалях, наукових виставках, учнівських олімпіадах та конкурсах, екологічних, технічних, мистецьких, туристичних, дослідницьких, спортивних заходах, оздоровлення та відпочинку дитини за кордоном, у тому числі у складі організованої групи дітей, та у разі, якщо йому відомо місце проживання іншого з батьків, який не ухиляється та належно виконує батьківські обов'язки, інформує його шляхом надсилання рекомендованого листа про тимчасовий виїзд дитини за межі України, мету виїзду, державу прямування та відповідний часовий проміжок перебування у цій державі.

Той із батьків, з яким за рішенням суду визначено або висновком органів опіки та піклування підтверджено місце проживання дитини, самостійно вирішує питання тимчасового виїзду за межі України на строк до одного місяця та більше з метою лікування, навчання, участі дитини в дитячих змаганнях, фестивалях, наукових виставках, учнівських олімпіадах та конкурсах, екологічних, технічних, мистецьких, туристичних, дослідницьких, спортивних заходах, оздоровлення та відпочинку дитини за кордоном, у тому числі у складі організованої групи дітей, у разі:

1) наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за чотири місяці, підтвердженої довідкою про наявність заборгованості зі сплати аліментів;

2) наявності заборгованості зі сплати аліментів, підтвердженої довідкою про наявність заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці, якщо аліменти сплачуються на утримання дитини з інвалідністю, дитини, яка хворіє на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, або на утримання дитини, яка отримала тяжкі травми, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією лікувально-профілактичного закладу в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Той із батьків, хто проживає окремо від дитини, який не ухиляється та належно виконує батьківські обов'язки, не має заборгованості зі сплати аліментів, звертається рекомендованим листом із повідомленням про вручення до того з батьків, з яким проживає дитина, за наданням згоди на виїзд дитини за межі України з метою лікування, навчання, участі дитини в дитячих змаганнях, фестивалях, наукових виставках, учнівських олімпіадах та конкурсах, екологічних, технічних, мистецьких, туристичних, дослідницьких, спортивних заходах, оздоровлення та відпочинку дитини за кордоном, у тому числі у складі організованої групи дітей.

У разі ненадання тим із батьків, з яким проживає дитина, нотаріально посвідченої згоди на виїзд дитини за кордон із зазначеною метою, у десятиденний строк з моменту повідомлення про вручення рекомендованого листа, той із батьків, хто проживає окремо від дитини та у якого відсутня заборгованість зі сплати аліментів, має право звернутися до суду із заявою про надання дозволу на виїзд дитини за кордон без згоди другого з батьків.

Довідка про наявність заборгованості зі сплати аліментів видається органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем у порядку, встановленому законом";

2) статтю [175](#) доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Діти мають право на виділ у натурі майна, що є у спільній сумісній власності батьків і дітей.

У разі виділу частки із майна, що є у спільній сумісній власності, вважається, що частки кожного із співвласників у праві спільної сумісної власності є рівними, якщо інше не встановлено домовленістю між ними, законом або рішенням суду.

Якщо виділ у натурі частки із спільного майна є неможливим (частина друга статті [183 Цивільного кодексу України](#)), діти, які мають право на виділ частки із майна у натурі, мають право на одержання від інших співвласників грошової або іншої матеріальної компенсації вартості його частки";

3) у статті [182](#):

пункт 3-1 частини першої викласти в такій редакції:

"3-1) наявність на праві власності, володіння та/або користування у платника аліментів майна та майнових прав, у тому числі рухомого та нерухомого майна, грошових коштів, виключних прав на результати інтелектуальної діяльності, корпоративних прав";

у частині другій:

абзац другий після слова "Мінімальний" доповнити словом "гарантований";

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Мінімальний рекомендований розмір аліментів на одну дитину становить розмір прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку і може бути присуджений судом у разі достатності заробітку (доходу) платника аліментів";

доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Суд не обмежується розміром заробітку (доходу) платника аліментів у разі встановлення наявності у нього витрат, що перевищують його заробіток (дохід), і щодо яких таким платником аліментів не доведено джерело походження коштів для їх оплати";

4) частину другу статті [184](#) викласти в такій редакції:

"2. Розмір аліментів, визначений судом або домовленістю між батьками у твердій грошовій сумі, щорічно підлягає індексації відповідно до закону, якщо платник і одержувач аліментів не домовилися про інше. За заявою одержувача аліментів індексація може бути здійснена судом за інший період";

5) частину першу статті [186](#) викласти в такій редакції:

"1. Контроль за цільовим витрачанням аліментів здійснюється органом опіки та піклування у формі інспекційних відвідувань одержувача аліментів, порядок та періодичність здійснення яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей. За заявою платника аліментів (крім тих, які мають заборгованість зі сплати аліментів) інспекційні відвідування одержувача аліментів здійснюються органом опіки та піклування позапланово, але не більше одного разу на три місяці";

6) у частині другій статті [191](#), частині першій статті [194](#) слова "три роки" замінити словами "десять років";

7) частину першу статті [196](#) доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі застосування до особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за рішенням суду, заходів, передбачених частиною чотирнадцятою статті 71 Закону України "Про виконавче провадження", максимальний розмір пені повинен дорівнювати різниці між сумою заборгованості та розміром застосованих заходів примусового виконання, передбачених частиною чотирнадцятою статті 71 Закону України "Про виконавче провадження";

8) у статті [204](#):

частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Дочка, син звільняються судом від обов'язку утримувати матір, батька та обов'язку брати участь у додаткових витратах, якщо буде встановлено, що мати, батько не сплачували аліменти на утримання дитини, що призвело до виникнення заборгованості, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три роки, і така заборгованість є непогашеною на момент прийняття судом рішення про визначення розміру аліментів на батьків".

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Несплата аліментів на утримання дитини, що призвела до виникнення заборгованості, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три роки, підтверджується довідкою, виданою органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем у порядку, встановленому законом".

4. У [Кримінально-виконавчому кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

1) абзац дев'ятий частини першої статті [8](#) викласти в такій редакції:

"на оплачувану працю згідно із законодавством про працю. Законодавство про працю поширюється на засуджених у частині, що стосується умов праці";

2) частину четверту статті [60](#) викласти в такій редакції:

"4. Засудженим незалежно від усіх відрахувань належить виплачувати не менш як сімдесят п'ять відсотків загальної суми заробітку, а засудженим, які мають заборгованість за виконавчими документами, - не менш як п'ятдесят відсотків загальної суми заробітку";

3) у статті [118](#):

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Засуджені до позбавлення волі мають право працювати. Праця здійснюється на добровільній основі на підставі договору цивільно-правового характеру або трудового договору, який укладається між засудженим та фізичною особою - підприємцем або юридичною особою, для яких засуджені здійснюють виконання робіт чи надання послуг.

Такі договори погоджуються адміністрацією колонії та повинні містити порядок їх виконання. Адміністрація зобов'язана створювати умови для праці засуджених за договорами цивільно-правового характеру та трудовими договорами";

частину другу доповнити новим абзацом першим такого змісту:

"2. Засуджені до позбавлення волі, які мають заборгованість за виконавчими документами, зобов'язані працювати в місцях і на роботах, які визначаються адміністрацією колонії, до погашення такої заборгованості".

У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;

4) частину другу статті [120](#) викласти в такій редакції:

"2. У виправних колоніях на особовий рахунок засуджених, які залучаються до суспільно корисної оплачуваної праці, зараховується незалежно від усіх відрахувань не менш як п'ятдесят відсотків нарахованого їм місячного заробітку.

Засудженим, які мають заборгованість за виконавчими документами, незалежно від усіх відрахувань належить виплачувати не менш як двадцять п'ять відсотків загальної суми заробітку".

5. У [Цивільному процесуальному кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) абзац перший частини четвертої статті [19](#) викласти в такій редакції:

"4. Спрошене позовне провадження призначене для розгляду:

1) малозначних справ;

2) справ, що виникають з трудових відносин;

3) справ про надання судом дозволу на тимчасовий виїзд дитини за межі України тому з батьків, хто проживає окремо від дитини, у якого відсутня заборгованість зі сплати аліментів та якому відмовлено другим із батьків у наданні нотаріально посвідченої згоди на такий виїзд;

4) справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи";

2) частину першу статті [28](#) після слів "Позови про стягнення аліментів" доповнити словами "збільшення їх розміру", а після слів "витрат на дитину" - словами "стягнення неустойки (пені) за прострочення сплати аліментів";

3) частину першу статті [157](#) після слів "забезпечення позову" доповнити словами "є виконавчим документом та";

4) частину першу статті [172](#) доповнити словами та цифрами "крім випадків видачі судового наказу відповідно до пунктів 4 і 5 частини першої статті 161 цього Кодексу, коли судовий наказ набирає законної сили у день його видачі";

5) частину першу статті [274](#) доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) про надання судом дозволу на тимчасовий виїзд дитини за межі України тому з батьків, хто проживає окремо від дитини, у якого відсутня заборгованість зі сплати аліментів та якому відмовлено другим із батьків у наданні нотаріально посвідченої згоди на такий виїзд";

б) частину першу статті [353](#) доповнити пунктом 31-1 такого змісту:

"31-1) скасування тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України";

7) у статті [441](#):

частину першу доповнити словами "або рішення інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом";

у частині третій слова "є боржником за невиконанням нею судовим рішенням, на строк до повного виконання такого судового рішення" замінити словами "є боржником за невиконанням нею судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), якщо така особа ухиляється від виконання зобов'язань, покладених на неї відповідним рішенням, на строк до виконання зобов'язань за рішенням, що виконується у виконавчому провадженні";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Ухвала про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може бути постановлена судом за місцем виконання відповідного рішення за поданням державного або приватного виконавця. Суд негайно розглядає таке подання без повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного (приватного) виконавця";

доповнити частинами п'ятою - восьмою такого змісту:

"5. Суд може скасувати тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України за вмотивованою заявою боржника.

6. Суд розглядає заяву про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України у десятиденний строк з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням сторін та інших заінтересованих осіб за обов'язковою участю державного (приватного) виконавця.

7. За результатами розгляду заяви про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України постановляється ухвала, яка може бути оскаржена.

8. Відмова у скасуванні тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України не перешкоджає повторному зверненню з такою самою заявою у разі виникнення нових обставин, що обґрунтовують необхідність скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України".

6. Частину першу статті [144 Господарського процесуального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) після слів "забезпечення позову" доповнити словами "є виконавчим документом та".

7. Статтю [34 Закону України "Про дорожній рух"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"У разі звернення особи, яка внесена до Єдиного реєстру боржників, для здійснення перереєстрації, зняття з обліку транспортного засобу з метою його відчуження територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України зобов'язані відмовити у вчиненні реєстраційної дії, про що не пізніше наступного робочого дня повідомити зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про такий транспортний засіб".

У зв'язку з цим частини п'яту - тринадцяту вважати відповідно частинами шостою - чотирнадцятою.

8. У [Законі України "Про нотаріат"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами):

1) статтю [8](#) після частини тринадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Надання нотаріусом в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України ["Про виконавче провадження"](#), інформації органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю не є порушенням нотаріальної таємниці".

У зв'язку з цим частину чотирнадцяту вважати частиною п'ятнадцятою;

2) частину першу статті [49](#) доповнити пунктом 8-1 такого змісту:

"8-1) особа, яка звернулася з проханням про вчинення нотаріальної дії щодо відчуження належного їй майна, внесена до Єдиного реєстру боржників, зокрема за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці".

9. У статті [6 Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101 із наступними змінами):

у частині третій слова "частиною першою" замінити словами "частинами першою та шостою";

доповнити частиною шостою такого змісту:

"У разі накладення на громадянина адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого частиною шостою статті 184 Кодексу України про адміністративні правопорушення, йому тимчасово обмежується право на виїзд з України з дитиною строком на один рік з дня накладення адміністративного стягнення, крім випадку, коли є нотаріально посвідчена згода на виїзд дитини другого з батьків".

10. Главу 10 [Закону України "Про банки і банківську діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами) доповнити статтею 62-1 такого змісту:

"Стаття 62-1. Надання інформації про рахунки боржників

У разі відкриття або закриття рахунка фізичної особи банк зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.

У разі відкриття рахунка на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунка такою особою банк зобов'язаний у день відкриття або закриття рахунка повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.

Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством юстиції України".

11. Частину другу статті [5 Закону України "Про статус депутатів місцевих рад"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290) доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) з несплатою аліментів на утримання дитини, що призвела до виникнення заборгованості, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

12. У частині другій статті [9 Закону України "Про центральні органи виконавчої влади"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2014 р., № 13, ст. 223):

абзац перший після слів "Перший заступник міністра" доповнити словами "заступники міністра";

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Пропозиція міністра про звільнення з посади першого заступника міністра та заступників міністра повинна бути внесена у разі наявності у них заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим.

13. У [Законі України "Про безоплатну правову допомогу"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами):

1) частину першу статті [9](#) доповнити пунктом 5 такого змісту:

"5) центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги";

2) статтю [14](#) доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу, визначені пунктами 1, 2-1, 2-2, 8, 9, 12, 13 частини першої цієї статті, мають

право на отримання такої допомоги не більше шести разів протягом бюджетного року та не більше ніж за шістьма дорученнями/наказами про надання безоплатної вторинної правової допомоги, виданими центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги, одночасно";

3) у статті 21:

назву доповнити словами "та працівниками центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги"; частину третю викласти в такій редакції:

"3. Повноваження адвоката підтверджуються дорученням Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги та довіреністю відповідно до вимог процесуального законодавства";

доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

"4. Для здійснення представництва інтересів осіб, які мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в суді у спорах, що виникають з трудових відносин, спорах щодо захисту соціальних прав, щодо виборів та референдумів, у малозначних спорах, а також щодо представництва малолітніх чи неповнолітніх осіб та осіб, які визнані судом недієздатними чи дієздатність яких обмежена, або для складання документів процесуального характеру Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги може уповноважити свого працівника.

5. Повноваження працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги як представника суб'єкта права на безоплатну вторинну правову допомогу підтверджуються наказом Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги та довіреністю відповідно до вимог процесуального законодавства";

4) статті 23 і 24 викласти в такій редакції:

"Стаття 23. Підстави та порядок припинення надання безоплатної вторинної правової допомоги

1. Надання безоплатної вторинної правової допомоги припиняється за рішенням Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у разі, якщо:

1) особою подано неправдиві відомості з метою віднесення її до однієї з категорій осіб, які мають право на безоплатну вторинну правову допомогу;

2) обставини чи підстави, за наявності яких особа була віднесена до однієї з категорій осіб, передбачених статтею 14 цього Закону, припинили своє існування;

3) особа користується захистом іншого захисника або залучила іншого представника у справі, за якою їй призначено захисника чи представника відповідно до цього Закону;

4) особа використала всі національні засоби правового захисту у справі;

5) особа, яка отримує безоплатну вторинну правову допомогу, оголошена в розшук у кримінальному провадженні;

6) особа, яка отримує безоплатну вторинну правову допомогу, визнана безвісно відсутньою або оголошена померлою.

2. За наявності підстав, передбачених пунктом 4 частини першої цієї статті, наказ Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги про припинення надання безоплатної вторинної правової допомоги видається на підставі правового висновку, складеного адвокатом чи працівником такого центру.

3. Особі, яка отримувала безоплатну вторинну правову допомогу відповідно до цього Закону, але втратила підстави для її отримання, правова допомога може надаватися на загальних підставах.

4. У разі припинення надання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті особа, яка отримувала таку допомогу, зобов'язана відшкодувати вартість фактичних витрат, пов'язаних з наданням допомоги.

5. Надання безоплатної вторинної правової допомоги припиняється у разі повного виконання суб'єктом надання безоплатної вторинної правової допомоги своїх зобов'язань.

Стаття 24. Підстави та порядок заміни адвокатів або працівників центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, які надають безоплатну вторинну правову допомогу

1. Адвоката або працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, який надає безоплатну вторинну правову допомогу, може бути замінено у випадках та порядку, визначених законом.

2. Адвоката або працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, який надає безоплатну вторинну правову допомогу, може бути замінено на адвоката або працівника такого центру за рішенням Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у разі:

1) хвороби, повної або часткової втрати працездатності, смерті адвоката або працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

2) неналежного виконання адвокатом своїх зобов'язань за умовами договору;

3) відмови адвоката або працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги від виконання доручення/наказу Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги з підстав, передбачених законом;

4) зміни підсудності провадження або справи чи підслідності кримінального правопорушення;

5) припинення дії договору про надання безоплатної вторинної правової допомоги;

6) неналежного надання безоплатної вторинної правової допомоги працівником Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

7) припинення трудового договору з працівником Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

8) зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю;

9) виключення адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу;

10) наявності інших підстав, передбачених законом.

3. Під час заміни одного адвоката або працівника Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги іншим адвокатом або працівником Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги забезпечується безперервність надання безоплатної вторинної правової допомоги.

4. Якщо рішення про заміну адвоката прийнято відповідно до пункту 2 частини другої цієї статті, Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги може запропонувати Координаційному центру з надання правової допомоги виключити такого адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу";

5) у пункті 3 частини першої статті 25 слово "доручення" замінити словами "доручення/наказу";

6) у частині першій статті 26:

абзац перший викласти в такій редакції:

"1. Адвокат або працівник Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, який надає безоплатну вторинну правову допомогу, зобов'язаний";

пункт 3 доповнити словами "або наказів, виданих Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги".

14. У Законі України "[Про вибори народних депутатів України](#)" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10-11, ст. 73; 2014 р., № 49, ст. 2056; 2016 р., № 2, ст. 17):

1) частину першу статті 54 доповнити пунктом 7-1 такого змісту:

"7-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

2) у статті 55:

частину першу доповнити пунктом 5-1 такого змісту:

"5-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму

відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину другу доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

3) частину другу статті [63](#) після слова "судимості" доповнити словами "наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

15. У Законі України ["Про судовий збір"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87 із наступними змінами):

1) пункт 1 частини другої статті [4](#) доповнити підпунктом 4-3 такого змісту:

"4-3) заяви про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб";

2) пункт 3 частини першої статті [5](#) після слів "у справах про стягнення аліментів" доповнити словами "збільшення їх розміру".

16. У Законі України ["Про Кабінет Міністрів України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222; 2016 р., № 4, ст. 43):

1) частину першу статті [7](#) доповнити словами "або особа, яка має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

2) частину п'яту статті [8](#) після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"7) заява про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим;

3) частину п'яту статті [9](#) після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"7) заявою про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим;

4) пункти 2 і 3 частини першої статті [18](#) доповнити словами "у тому числі у разі наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

17. У Законі України ["Про Національне антикорупційне бюро України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051; 2015 р., № 17, ст. 118; 2017 р., № 2, ст. 25):

1) у статті [6](#):

в абзаці другому частини першої цифри "11" замінити цифрами "12";

абзац шостий частини другої після слова та цифр "пунктами 1-7" доповнити цифрою "9";

частину четверту після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"12) наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзац чотирнадцятий вважати абзацом п'ятнадцятим;

2) частину восьму статті [7](#) доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

3) статтю [10](#) доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Наявність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання, є підставою для звільнення працівника Національного бюро";

4) частину першу статті [13](#) доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) не подала заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання, або в неї виявлено таку заборгованість".

18. У статті [5](#) Закону України ["Про запобігання корупції"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056):

частину восьму доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину дев'яту доповнити пунктом 8 такого змісту:

"8) має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину десяту доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

19. У Законі України ["Про прокуратуру"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2-3, ст. 12 із наступними змінами):

1) частину першу статті [30](#) після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"11) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзаці дванадцятий і тринадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим і чотирнадцятим;

2) статтю [39](#) після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"6. Не може бути призначено прокурора на адміністративну посаду, якщо він має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим частини шосту - восьму вважати відповідно частинами сьомою - дев'ятою;

3) у частині третій статті [40](#):

у пункті 4 слово "та" виключити;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

"5) та не має заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

4) частину першу статті [41](#) після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

"4) наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим абзаці п'ятий - сьомий вважати відповідно абзацами шостим - восьмим;

5) частину першу статті [42](#) доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) у разі наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

20. У Законі України ["Про місцеві вибори"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 37-38, ст. 366; 2016 р., № 2, ст. 17):

1) частину першу статті [38](#) доповнити пунктом 8-1 такого змісту:

"8-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

2) частину першу статті [39](#) доповнити пунктом 7-1 такого змісту:

"7-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

3) частину першу статті [40](#) доповнити пунктом 7-1 такого змісту:

"7-1) заяви про наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

4) абзаци перший і другий частини тринадцятої статті [41](#), частину восьму статті [42](#), абзаци перший і другий частини сьомої статті [43](#) після слова "проживання" доповнити словами "наявність (відсутність) заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

21. У Законі України ["Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2, № 11, ст. 129):

1) у статті [3](#):

частину третю доповнити пунктом 8 такого змісту:

"8) має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину четверту доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

2) частину третю статті [6](#) доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

22. У Законі України ["Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9, № 30, ст. 542, № 47, ст. 800):

1) частину третю статті [10](#) доповнити пунктом 9-1 такого змісту:

"9-1) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України ["Про виконавче провадження"](#), інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю";

2) у статті [24](#):

пункт 12 частини першої викласти в такій редакції:

"12) заявник звернувся із заявою про державну реєстрацію права власності щодо майна, що відповідно до поданих для такої реєстрації документів відчужено особою, яка на момент проведення такої реєстрації внесена до Єдиного реєстру боржників, зокрема за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці";
абзац третьої частини другої виключити.

23. У Законі України ["Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17, № 47, ст. 800; 2018 р., № 13, ст. 69):

1) частину другу статті [6](#) доповнити пунктом 6-1 такого змісту:

"6-1) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України ["Про виконавче провадження"](#), інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю";

2) частину першу статті [28](#) доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяву про державну реєстрацію змін до відомостей Єдиного державного реєстру, пов'язаних із зміною засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, подано щодо засновника (учасника), який на момент подання заяви внесений до Єдиного реєстру боржників, зокрема за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці, крім випадку збільшення розміру такої частки".

24. У Законі України ["Про державну службу"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43):

1) статтю [19](#) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. На посаду державної служби [категорії "А"](#) або ["Б"](#) не може вступити особа, яка має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

2) у статті [25](#):

частину першу доповнити абзацом десятим такого змісту:

"Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі на зайняття вакантної посади державної служби [категорії "А"](#) або ["Б"](#), також подає до конкурсної комісії заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

"Державні службовці державного органу, в якому проводиться конкурс, які бажають взяти участь у конкурсі на зайняття вакантної посади державної служби [категорії "А"](#) або ["Б"](#), подають заяву про участь у конкурсі та заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

3) у статті [84](#):

частину першу доповнити пунктом 6 такого змісту:

"6) наявність у державного службовця, який займає посаду державної служби [категорії "А"](#) або ["Б"](#), заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину другу після слів та цифр "у пунктах 1 - 4" доповнити цифрою "6".

25. У Законі України ["Про Державне бюро розслідувань"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55):

1) у статті [10](#):

частину другу доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

"Не може бути призначена на посаду Директора Державного бюро розслідувань, першого заступника Директора Державного бюро

розслідувань і заступника Директора Державного бюро розслідувань особа, яка має заборгованість зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

частину четверту доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

2) частину одинадцяту статті 11 доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

"3-1) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання".

26. У Законі України "[Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів](#)" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 29, ст. 535):

1) у частині першій статті 10 слова "не нижче другого рівня" замінити словами "(для керівників органів державної виконавчої служби та їх заступників - не нижче другого рівня)";

2) статтю 14 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Зразки, знаки розрізнення та правила носіння форменого одягу працівників органів державної виконавчої служби затверджуються Міністерством юстиції України";

3) у статті 31:

частину четверту та п'яту доповнити словами "(крім виконавчих документів про стягнення аліментів)";

частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Приватний виконавець виносить одночасно з постановою про відкриття виконавчого провадження постанову про стягнення основної винагороди, в якій наводить розрахунок та зазначає порядок стягнення основної винагороди приватного виконавця (крім виконавчих документів про стягнення аліментів).

За виконавчими документами про стягнення аліментів за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців, приватний виконавець нараховує основну винагороду із заборгованості зі сплати аліментів. У подальшому приватний виконавець зобов'язаний нараховувати основну винагороду щомісяця у розмірі, визначеному частиною третьою цієї статті, залежно від розміру простроченого щомісячного аліментного платежу. Постанова про стягнення основної винагороди за виконавчими документами про стягнення аліментів виноситься приватним виконавцем після погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі або у разі повернення виконавчого документа стягувачу чи закінчення виконавчого провадження на підставі розрахунку про її нарахування".

27. У Законі України "[Про виконавче провадження](#)" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

1) статтю 8 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Автоматизована система виконавчого провадження забезпечує автоматизований арешт коштів боржника за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів у порядку, визначеному Міністерством юстиції України за погодженням з Національним банком України";

2) у статті 9:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'єкти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, у разі звернення особи за вчиненням певної дії щодо майна, що належить боржнику, який внесений до Єдиного реєстру боржників, зобов'язані не пізніше наступного робочого дня повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про майно, щодо якого звернулася така особа.

Банки у разі відкриття рахунку на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунку такою особою зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.

Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та (або) на кошти на рахунках боржника в банках у порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, крім випадку, коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав";

частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:

"Відомості про боржника за рішенням про встановлення побачення з дитиною та про усунення перешкод у побаченні з дитиною вносяться до Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про накладення штрафу на боржника";

3) частину четверту статті 11 викласти в такій редакції:

"4. Строк обчислення заборгованості зі сплати аліментів для застосування заходів, передбачених пунктами 1-4 частини дев'ятої, частиною чотирнадцятою статті 71 цього Закону, обчислюється з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання";

4) у статті 26:

абзац шостий частини другої викласти в такій редакції:

"стягнення аліментів, заборгованості зі сплати аліментів, додаткових витрат на дитину, неустойки (пені) за прострочення сплати аліментів, суми індексації аліментів, встановлення побачення з дитиною або усунення перешкод у побаченні з дитиною";

частину шосту викласти в такій редакції:

"6. За рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення протягом 10 робочих днів (крім рішень, що підлягають негайному виконанню, рішень про встановлення побачення з дитиною).

За рішенням про встановлення побачення з дитиною державний виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням";

5) у статті 27:

у частині другій слова "фактично стягнута, повернута, або вартості майна боржника, переданого стягувачу за виконавчим документом" замінити словами "підлягає примусовому стягненню, поверненню, або вартості майна боржника, що підлягає передачі стягувачу за виконавчим документом, заборгованості зі сплати аліментів";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Державний виконавець виносить одночасно з постановою про відкриття виконавчого провадження постанову про стягнення виконавчого збору (крім виконавчих документів про стягнення аліментів).

За виконавчими документами про стягнення аліментів за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців, державний виконавець нараховує виконавчий збір із заборгованості зі сплати аліментів. У подальшому державний виконавець зобов'язаний нараховувати виконавчий збір щомісяця у розмірі, визначеному частиною другою цієї статті, залежно від розміру простроченого щомісячного аліментного платежу. Постанова про стягнення виконавчого збору за виконавчими документами про стягнення аліментів виноситься державним виконавцем після погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі або у разі повернення виконавчого документа стягувачу чи закінчення виконавчого провадження на підставі розрахунку про його нарахування. Стягнутий виконавчий збір перераховується до Державного бюджету України протягом трьох робочих днів з дня надходження на відповідний

рахунок органу державної виконавчої служби";

пункт 1 частини п'ятої після слів "періодичних платежів" доповнити словами "(крім виконавчих документів про стягнення аліментів, за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців)"; частину сьому після слів "не підлягає виконанню" доповнити словами "виконавчий збір не стягується, а";

б) в абзаці першому частини першої статті 28:

слова "простою кореспонденцією" замінити словами "простим поштовим відправленням";

після слів "без прийняття до виконання" доповнити словами та цифрами "постанов, передбачених пунктами 1-4 частини дев'ятої статті 71 цього Закону";

слова "рекомендованим листом з повідомленням про вручення" замінити словами "рекомендованим поштовим відправленням";

7) пункти 3 і 4 частини першої статті 45 викласти в такій редакції:

"3) у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків фактично стягнутої суми або основна винагорода приватного виконавця пропорційно до фактично стягнутої з боржника суми (крім виконавчих документів про стягнення аліментів);

4) у четверту чергу стягуються штрафи, накладені виконавцем відповідно до вимог цього Закону, та виконавчий збір або основна винагорода за виконавчими документами про стягнення аліментів";

8) частину другу статті 47 викласти в такій редакції:

"2. Стягувачу - фізичній особі стягнуті з боржника кошти перераховуються виконавцем на зазначений у заяві про примусове виконання рішення рахунок у банку або іншій фінансовій установі (заяві про зміну реквізитів рахунку у банку або іншій фінансовій установі) чи надсилаються на адресу стягувача поштовим переказом не пізніше наступного робочого дня з дня надходження таких коштів на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця";

9) доповнити статтею 64-1 такого змісту:

"Стаття 64-1. Виконання рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною

1. Виконання рішення про встановлення побачення з дитиною полягає у забезпеченні боржником побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

2. Державний виконавець здійснює перевірку виконання боржником цього рішення у час та місці побачення, визначених рішенням, а у разі якщо вони рішенням не визначені, то перевірка здійснюється у час та місці побачення, визначених державним виконавцем.

3. У разі невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт та вносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному частиною першою статті 75 цього Закону. У постанові зазначаються вимога виконувати рішення та попередження про кримінальну відповідальність.

4. У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт, вносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення, звертається з поданням про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби, вносить вмотивовану постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами (із врахуванням обмежень, передбачених частиною десятою статті 71 цього Закону) та вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені цим Законом.

5. У разі виконання рішення боржником виконавець складає акт та вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

6. Якщо боржник у подальшому перешкоджає побаченням стягувача з дитиною, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. Після відновлення виконавчого провадження державний виконавець повторно здійснює заходи, передбачені цією статтею.

7. Рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною виконується у порядку, встановленому статтею 63 цього Закону";

10) у частині десятій статті 66 слово "поновленню" замінити словом "відновленню";

11) у частині першій статті 69:

у першому реченні слово "стягувачу" замінити словами "на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця";

у другому реченні слово "шкварталу" замінити словом "щомісяця";

12) у статті 71:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Виконавець стягує з боржника аліменти у розмірі, визначеному виконавчим документом, але не менше мінімального гарантованого розміру, передбаченого [Сімейним кодексом України](#)";

у частині четвертій:

у пункті 5 слово "закінчення" замінити словом "припинення";

доповнити пунктом 6 такого змісту:

"6) закінчення виконавчого провадження";

у частині дев'ятій:

в абзаці першому слова "шість місяців" замінити словами "чотири місяці";

після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Якщо аліменти сплачуються на утримання дитини з інвалідністю, дитини, яка хворіє на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, або на утримання дитини, яка отримала тяжкі травми, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, постанови, зазначені у пунктах 1-4 цієї частини, виносяться державним виконавцем за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці".

У зв'язку з цим абзаци шостий - восьмий вважати відповідно абзацами сьомим - дев'ятим;

частини дванадцятую і тринадцятую викласти в такій редакції:

"12. У разі наявності в діях боржника ознак адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 183-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення, державний виконавець складає протокол про адміністративне правопорушення та надсилає його для розгляду до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби.

13. Довідка про наявність заборгованості зі сплати аліментів видається органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем на вимогу стягувача протягом трьох робочих днів у випадках, встановлених законом.

Довідка про наявність заборгованості зі сплати аліментів дійсна протягом одного місяця з дня її видачі.

Форма довідки встановлюється Міністерством юстиції України";

доповнити частиною чотирнадцятую такого змісту:

"14. За наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за один рік, виконавець вносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі 20 відсотків суми заборгованості зі сплати аліментів.

За наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за два роки, виконавець вносить

постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі 30 відсотків суми заборгованості зі сплати аліментів.
За наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три роки, виконавець вносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі 50 відсотків суми заборгованості зі сплати аліментів.
У подальшому постанова про накладення штрафу у розмірі, визначеному абзацом першим цієї частини, виноситься виконавцем у разі збільшення розміру заборгованості боржника на суму, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за один рік.
Суми штрафів, передбачених цією частиною, стягуються з боржника у порядку, передбаченому цим Законом, і перераховуються стягувачу".

П. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім абзаців четвертого - сьомого підпункту 12 пункту 27 розділу I цього Закону, які набирають чинності через 30 днів із дня опублікування у газеті "Голос України" повідомлення Державної судової адміністрації України про початок функціонування Єдиного державного реєстру виконавчих документів.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Національному банку України:

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття та приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити перевірку інформації щодо наявності відкритих до набрання чинності цим Законом рахунків у банках на ім'я фізичних осіб, внесених до Єдиного реєстру боржників, та повідомлення про це зазначеного у Єдиному реєстрі боржників органу державної виконавчої служби або приватного виконавця у день виявлення такої інформації.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ

3 липня 2018 року

№ 2475-VIII